

USNESENÍ

Okresní soud Praha-západ rozhodl dne 23. 3. 2021, v trestní věci odsouzené E [REDACTED] W [REDACTED], narozené [REDACTED], t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Vazební Věznici [REDACTED] o žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody,

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a contrario za užití § 331 odst. 1 tr. řádu se žádost odsouzené E [REDACTED] W [REDACTED] narozené [REDACTED] o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který jí byl uložen:

- trestním příkazem Okresního soudu v Teplicích, sp. zn. 3T 147/2017, ze dne 12.9.2017, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 22.11.2018,
- rozsudkem Okresního soudu v Teplicích, sp.zn. 3T 88/2019, ze dne 2.7.2019
- rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Labem, sp. zn. 62 T 57/2018, ze dne 11.9.2018, zamítá.

Odůvodnění:

1. Okresnímu soudu Praha – západ byla doručena žádost odsouzené o podmíněné propuštění z výkonu shora uvedeného trestu.
2. K ověření skutečnosti, že žádost o podmíněné propuštění vyhovuje podmínce ustanovení § 88 odst. 1 trestního zákoníku, si soud vyžádal potřebné materiály, zejména opis z evidence rejstříku trestů, zprávu a stanovisko ředitele věznice a opis rozhodnutí, jimiž byl uložen trest, z jehož výkonu žádala odsouzená propustit, resp. spisový materiál tohoto soudu, a nařídil ve věci veřejné zasedání.
3. V rámci veřejného zasedání odsouzená uvedla, že trestnou činnost páchala pod vlivem drog tím, že mařila výkon rozhodnutí. Dnes si své jednání již odsouzená uvědomila a lituje ho, ublížila tím hlavně dceři a své matce. Odsouzená užívala heroin a pervitin asi 10 až 15 let. Svou závislost začala řešit se společností SANANIM, se kterou chce spolupracovat i nadále, chce vést řádný život a pomáhat matce. Do výkonu trestu byla odsouzená dodána, protože chtěla být co nejvíce se svou dcerou, nyní si uvědomuje, že to byla chyba. Dle odsouzené je pravdou, že byla kázeňsky trestána, a to za křičení z okna [REDACTED]. Tohoto si však odsouzená není vědoma, na takovou událost si nepamatuje. Odměny je pro odsouzenou obtížné získat z důvodu její dlouhodobé pracovní neschopnosti. Práci má odsouzená sjednanou [REDACTED]. Dále odsouzená uvedla, že již rok čeká na operaci, neboť má břišní kýlu, která jí omezuje v práci.
4. Ve veřejném zasedání byly dále provedeny listinné důkazy.
5. Z příslibu bydlení ze dne 25. 1. 2021 soud zjistil, že pan F [REDACTED] H [REDACTED] B [REDACTED] udělal příslib bydlení odsouzené, a to v jeho domě na adrese [REDACTED].
6. Z příslibu zaměstnání ze dne 25. 1. 2021 soud zjistil, že pan F [REDACTED] H [REDACTED] B [REDACTED] příslibil odsouzenou zaměstnat, [REDACTED].

Shodu s prvopisem potvrzuje Edith Dvořáková

5. který spáchal v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání teroristického trestného činu, trestného činu účasti na teroristické skupině (§ 312a), financování terorismu (§ 312d), podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 3 nebo vyhrožování teroristickým trestným činem (§ 312f), nebo
6. který je uveden v hlavě třetí, sedmé, deváté, dvanácté a třinácté zvláštní části tohoto zákona nebo v odstavci 4,
a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.
13. Předně je nutno uvést, že na samotný institut podmíněného propuštění neexistuje právní nárok, jak opakovaně ve svých rozhodnutích konstatoval Ústavní soud ČR, např. pod sp. zn I ÚS 248/15, II. ÚS 715/04, III ÚS 1854/09, III ÚS 1280/08, III ÚS 590/09, III ÚS 338/10 či III ÚS 75/13, kdy Ústavní soud ČR soustavně zdůrazňuje, že podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody je i při splnění zákonem stanovených podmínek mimořádným zákonným institutem, který dává soudu možnost, nikoliv však povinnost odsouzeného z výkonu trestu podmíněně propustit. Nejde o institut, kterého bude použito automaticky, ale teprve po zhodnocení rozhodných skutečností nezávislým a nestranným soudem, kdy podmíněné propuštění je na místě jen tehdy, jestliže vzhledem k účelu trestu a dalším okolnostem, které mohou mít v tomto směru význam, je odůvodněn předpoklad, že odsouzená povede i na svobodě řádný život a není zde pro společnost příliš velké riziko její recidivy.
14. V daném případě je zřejmé, že odsouzená splnila první podmínku shora citovaného ustanovení, a to, že uplynula polovina uloženého trestu odnětí svobody, pro něž je ve výkonu. Soud má však za to, že nelze uzavřít, že byly splněny i další podmínky citovaného ustanovení, a to že odsouzená prokázala svým chováním a plněním povinností polepšení a že od ní lze v budoucnu očekávat vedení řádného života. Pro soud bylo při posuzování, zda měl výkon trestu na odsouzenou takový vliv, že lze dospět k závěru, že se odsouzená polepšila a nevykazuje příliš velké riziko recidivy, klíčovým důkazem hodnocení ředitele vazební věznice z výkonu trestu odnětí svobody a výpověď odsouzené ve veřejném zasedání.
15. Odsouzená v rámci své výpovědi u veřejného zasedání soud nepřesvědčila, že by u ní proběhla skutečná sebereflexe ve vztahu k páchané trestné činnosti, respektive, že by u ní došlo k takové změně, že by bylo možno uzavřít, že ob stojí v životě na svobodě. Odsouzená již v minulosti opakovaně selhala, když výkon trestu odnětí svobody jí byl odložen na zkušební dobu, čehož však odsouzená nevyužila. Z kriminální historie odsouzené, patrně z opisu z evidence rejstříku trestů, je zřejmé, že odsouzená je již tzv. speciální recidivistkou trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 trestního zákoníku, kdy se pachatel dopouští stále druhově stejné trestné činnosti, protiprávní jednání odsouzené, pro které v současné době vykonává nepodmíněný trest odnětí svobody, tedy zcela jistě nelze označit za ojedinělý exces, nýbrž se jedná o závadové jednání, které odsouzenou provází již po poměrně významnou dobu.
16. V dané věci je nutné připomenout, že zdejší soud rozhoduje o podmíněném propuštění odsouzené již podruhé, přičemž dle názoru soudu se chování odsouzené ve výkonu trestu odnětí svobody, které je objektivně popsáno v hodnocení ředitele vazební věznice, od posledního veřejného zasedání soudu výrazným způsobem nezlepšilo, ba naopak, odsouzené přibyl jeden kázeňský trest – důtka. Jakkoliv se může zdát, že důvod, pro který byl kázeňský trest uložen, zdát odsouzené malicherný, soud je k němu povinen přihlídnout, neboť i tento uložený trest vypovídá o míře respektování a dodržování zavedených norem chování ve vězeňském prostředí. Odsouzená je stále zařazena ve II. postupné skupině vnitřní diferenciaci, přičemž ve veřejném zasedání tuto skutečnost ospravedlnila delší pracovní neschopností. Soud však v této souvislosti musí konstatovat, že pracovní zařazení odsouzené v rámci výkonu trestu odnětí svobody není zdaleka jediným zdrojem odměn vazební věznice, odsouzená si například mohla zvolit nepovinnou aktivitu v rámci poskytovaného programu věznice, čímž by soudu dala najevo snahu

o polepšení, respektive by tak prokázala, že má o svou nápravu. Odsouzená po celou dobu pobytu ve výkonu trestu získala toliko jednu odměnu.

17. Odsouzená ve veřejném zasedání soudu vysvětlila motivy svého protiprávního jednání, kdy uvedla, že trestnou činnost páchala pod vlivem drog, neboť 10 až 15 let užívala heroin a pervitin. V současné době spolupracuje s organizací SANANIM, přičemž dle vyjádření uvedené neziskové organizace byla odsouzená doposud aktivní a komunikativní, k čemuž soud v rámci rozhodování o žádosti odsouzené o podmíněné propuštění rovněž přihlédl. Soud dále zdůrazňuje, že odsouzená musela být do výkonu trestu odnětí svobody dodána policejním orgánem, tuto skutečnost pak odsouzená ve veřejném zasedání vysvětlila tím, že chtěla být co nejdéle se svou dcerou. V neposlední řadě je podstatné odkázat i na hodnocení odsouzené ředitelem vazební věznice, ze kterého vyplývá, že odsouzená po dobu výkonu trestu byla jednou odměněna, jednou kázeňsky trestána a v současné době je umístěna ve druhé prostupné skupině vnitřní diferenciaci, neboť si doposud nevytvořila podmínky pro zařazení do skupiny první, dle ředitele vazební věznice tedy nelze konstatovat její jednoznačné polepšení, které je nezbytné pro aplikaci institutu podmíněného propuštění.
18. Soud v tomto případě odkazuje na shora uvedenou judikaturu Ústavního soudu, kdy je na místě akcentovat, že institut podmíněného propuštění je zcela mimořádný institut, na který i přes splnění podmínek není právní nárok. Soud má za to, že pro vyhovění žádosti odsouzené o podmíněné propuštění je esenciálním předpokladem zcela nadstandardní přístup k výkonu trestu odnětí svobody, což musí být objektivně zjištělné. Ve vztahu k prokázanému chování odsouzené ve výkonu trestu odnětí svobody, kdy toto odpovídá spíše podprůměru, nikoliv nějak nadprůměrnému výsledku, se žádost odsouzené o podmíněné propuštění jeví jako předčasná. V současné době získala odsouzená jednu odměnu a byl jí uložen jeden kázeňský trest, přičemž je stále zařazena ve II. PSVD. Z hodnocení ředitele vazební věznice vyplývá, že v chování odsouzené byly zjištěny nedostatky, přičemž vzhledem k tomu si odsouzená nedokázala vytvořit podmínky pro přestup do I. PSVD. S přihlédnutím ke skutečnosti, že odsouzená musela být do výkonu trestu odnětí svobody dodána, přičemž z obsahu odsuzujících rozhodnutí je zřejmé, že odsouzená měla problém s respektováním a dodržováním povinností uložené jí moci veřejnou, nelze dosavadní chování odsouzené hodnotit jako nějaký nadstandardní přístup.
19. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že ze zjištěných skutečností nelze uzavřít, že by se odsouzená polepšila a rovněž tyto skutečnosti neskýtají záruku vedení řádného života odsouzené po jejím propuštění. S přihlédnutím k její kriminální historii tedy hrozí, že odsouzená bude i nadále páchat trestnou činnost neslučující se s vedením řádného života. Soud proto dospěl k závěru, že u odsouzené přetrvává vysoké riziko recidivy.
20. Soud má za to, že institut podmíněného propuštění je institutem výjimečným a měl by dopadat na ty odsouzené, které výjimečným přístupem k plnění povinností ve výkonu trestu prokážou polepšení, což odsouzená dle názoru soudu dosud jednoznačně nesplňuje. Odsouzené nelze upřít, že ve výkonu trestu začala snižovat kriminogenní faktory a chová se slušně jak k zaměstnancům věznice tak i k ostatním odsouzeným, nicméně je na místě, aby v tom i nadále pokračovala, neboť soud nenabyl přesvědčení, že byla dovršena náprava odsouzené, ani že by prognóza jejího vývoje byla natolik příznivá, aby mohla být odsouzená z výkonu trestu odnětí svobody podmíněně propuštěna.
21. Ze shora uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že nelze žádosti odsouzené vyhovět, proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů ode dne oznámení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Stížnost není oprávněna podat osoba, která se tohoto práva po vyhlášení rozhodnutí výslovně vzdala.

Praha 23. března 2021

Mgr. Kamila Lamrová, v.r.
samosoudkyně